

det er ledelsen og det er de politisk ansvarlige på det sted, som har det ansvar. Det er da konsekvensen af det, og den mener jeg da også at vi skal tage.

I øjeblikket sker der et skred i det politiske ansvar mellem folketingsniveauet og det kommunale niveau, når det drejer sig om et kommunalt plejehjem, og den ledelse, der er på stedet. Vi skal give plads til ledelsen på stedet; vi skal give plads til kvalitet og uddannelse af medarbejderne; og vi skal give plads til, at den ansvarlige kommunalbestyrelse kan træffe de afgørelser. Vi skal ikke blande os i dem.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det er jeg jo fuldstændig enig i, jeg er hundrede procent enig. Det er nøjagtig de samme standpunkter, vi fremfører i de debatter, vi har om kvalitetsreformen, nemlig at give rum til institutionerne, så de kan løse opgaven. Men det kræver jo også, at der er nogle mål. Kommunalbestyrelsen har et overordnet ansvar. Og det vil sige, at institutionerne må have nogle mål, som kommunalbestyrelsen har godkendt. Det kan både dreje sig om økonomien, hvor der er en ramme, man har godkendt, og det kan også dreje sig om nogle fælles mål, der så er sat for, hvad det egentlig er, man mener de skal. De mål kan jo godt være fastsat i et samarbejde eller under et forarbejde blandt personalet i den institution, man i givet fald har ansvaret for overordnet som kommunalbestyrelse.

Så betyder det også, at man har ledelse, for ledelsen på en institution ved så, hvad målene er. Og det, man bliver målt på, om jeg så må sige, er jo det, man er med til at fastsætte. Og det er også det, som kommunalbestyrelsen i virkeligheden kræver af institutionen, nemlig at man lever op til de mål, der så er fastsat. Det bedste er jo, at det involverer samtlige medarbejdere i den pågældende institution eller afdeling, eller hvad det nu engang drejer sig om. Jeg er jo fuldstændig enig i det, der siges.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ville meget gerne høre finansministeren, om det er regeringens plan, at man skal have lagt en plan for at erstatte de 200.000 offentligt ansatte, der holder op i løbet af de kommende 10 år, en plan for uddannelse, opkvalificering, højere løn, en plan for, hvordan man sætter tempoet ned ved at få nogle flere ansatte, altså for alle de ting,

der skal til, hvis man gerne vil rekruttere fremover. Vil regeringen opstille en plan for at erstatte de 200.000 offentligt ansatte, der holder op i de kommende 10 år?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er det jo ikke et stalinistisk system, vi har i Danmark, selv om det måske ville være svar på det spørgsmål, fru Line Barfod stiller, for havde vi det, kunne man bare gå ud på gaden og tage folk og sige: Her skal du være, og så er det løst.

Sådan er det jo ikke. Det, det drejer sig om, er at skabe nogle spændende arbejdspladser. Det er de elementer, der hedder: Hvad kan man gøre for at tiltrække unge mennesker på de pågældende arbejdspladser, hvad kan man gøre for at fastholde dem, hvordan kan man kompetenceudvikle, og hvordan kan man sikre, at de, der er der, føler, at de også kan magte den udfordring, der ligger over tid ved at dygtiggøre sig løbende?

Det er nøjagtig det, vi gør i kvalitetsreformen. Det er nøjagtig det, vi også har taget skridt til i globaliseringsaftalen, hvor Enhedslisten har valgt at stå udenfor, nemlig hvordan vi lige præcis opkvalificerer folk – og i det her tilfælde jo så især på det private arbejdsmarked. Men på det offentlige område er det nøjagtig det samme, vi diskuterer i kvalitetsreformen. Hvordan kan vi egentlig gøre det attraktivt på arbejdspladserne? Hvordan kan vi få fleksibilitet? Det har jeg også sagt. Hvordan kan man have fleksible arbejdstider, så der ikke nødvendigvis er et krav om fuld tid, men så man kan vælge deltid, eller man kan gå fra deltid til fuld tid? Hele den fleksibilitet skal vi også diskutere.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har finansministeren lige holdt et langt foredrag om, hvor vigtigt det er, at hver eneste institution og hver eneste medarbejder ved, hvilke mål man arbejder efter, og hvad man gerne vil måles på. Det må vel også gælde for regeringer. Så er det da også væsentligt at vide: Hvad er det for et mål, regeringen har? Hvad vil regeringen gerne måles på?

Er det et mål for regeringen at få rekrutteret ved hjælp af uddannelse, opkvalificering og alle de andre ting, så man kan erstatte de 200.000 offentligt ansatte, der holder op i løbet af de kommende 10 år? Og er det et mål, som regeringen